

Wstęp

Drodzy Czytelnicy,

W miarę przyspieszania transformacji energetycznej pytanie o jej polski kształt zyskuje na znaczeniu. W najnowszym zeszycie czasopisma „Energetyka rozproszona” zaprosiliśmy aktywnych uczestników transformacji do przedstawienia przemyśleń i rekomendacji co do kierunków i uwarunkowań jej rozwoju.

W artykule otwierającym numer minister **Michał Kurtyka** wskazuje, że transformacja energetyczna w kierunku zero- i niskoemisyjnym stanowi dla Polski szansę cywilizacyjną. Aby ją wykorzystać, niezbędne jest zapewnienie otoczenia prawno-legislacyjnego umożliwiającego dynamiczny rozwój odnawialnych źródeł energii przy zapewnieniu bezpiecznej pracy sieci elektroenergetycznej.

Kolejni autorzy tekstów przedstawiają swoje wizje transformacji. W opinii prof. **Macieja Chorowskiego** polska elektroenergetyka, z jednostkami wytwórczymi i sieciami przesyłowymi zbudowanymi często kilkadziesiąt lat temu, jest wręcz skazana na modernizację. Zdaniem autora w procesie transformacji kluczową rolę – dzięki zdolnościom magazynowania ciepła i chłodu – mogą odegrać układy poligeneracyjne. Prof. **Jan Popczyk** wyjaśnia genezę i założenia autorskiej koncepcji całościowej transformacji energetyki paliw kopalnych (łącznie z jądrowymi) w trybie innowacji przełomowej do elektroprosumeryzmu, zapewniającej spełnienie celów UE w horyzoncie 2050 r. **Andrzej Kaźmierski** charakteryzuje kolejne fazy rozwoju energetyki rozproszonej na świecie oraz wskazuje oczekiwane kierunki zmian naszego prawa (w tym deregulację rynku produkcji energii z OZE), tak by możliwe było

dotrzymanie przez Polskę kroku innym krajom UE. **Andrzej Piotrowski**, posługując się autorskim pojęciem „drabiny integracji”, ilustruje kolejne fazy rozwoju energetyki obywatelskiej i transformacji systemu energetycznego w kierunku zwiększania poziomu kooperacji oraz zmniejszania kosztów systemowych.

Autorzy kolejnych artykułów analizują uwarunkowania transformacji i przedstawiają rekomendacje działań. Według **Marcina Popkiewicza** warunkiem sukcesu jest odejście od rutynowych schematów myślenia i otwarcie się na innowacje, dla których wzorców powinny dostarczać projekty pilotażowe w miastach. Prof. **Waldemar Skomudek** uważa, że energetyka rozproszona może przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa energetycznego, obniżenia cen energii i rozwoju lokalnego pod warunkiem zwiększenia produkcji energii z inteligentnie integrowanych OZE oraz zaangażowania społeczeństwa w tworzenie obszarów samodzielności energetycznej. **Karol Wawrzyniak ze współpracownikami** podkreślają, że aby zaabsorbować rozproszone źródła energii, poza modernizacją sieci potrzebne są kompletne rozwiązania, takie jak rynki elastyczności oraz tworzenie obszarów lokalnego bilansowania. **Michał Będkowski-Kozioł i Wojciech Wrochna** przedstawiają najistotniejsze obowiązki regulacyjne nałożone na przedsiębiorców energetycznych i innych użytkowników systemu, które w znaczący sposób determinują prowadzenie przez nich działalności gospodarczej. **Barbara Worek z zespołem** wskazują na największe wyzwania, jakie wiążą się ze społecznymi aspektami rozwoju energetyki rozproszonej oraz rekomendują kierunki działań, które pozwolą mocniej

uwzględniać wpływ czynników społecznych przy planowaniu i realizacji projektów. **Krzysztof Heller** przedstawia rolę systemów teleinformatycznych w funkcjonowaniu nowoczesnej energetyki, ze szczególnym uwzględnieniem klastrów energii w kształtującym się obecnie otoczeniu biznesowym i regulacyjnym.

W tekście zamykającym numer do problemu wiarygodnego monitorowania postępów transformacji energetycznej odnoszą się **Sławomir Kopec** i **Łukasz Lach**. Punktując niejasności interpretacyjne towarzyszące popularnym indeksom, proponują procedurę ograniczającą uznaniowość i zwiększającą użyteczność wyników.

Zapraszamy do lektury!

Sławomir Kopec

Kraków, czerwiec 2021